

[Grethe Philip.]

slags udformning vil kunne få stærk indfyldelse på dette fags tiltrækningskraft for de unge piger. Så vidt jeg kan se, er lovforslaget i meget høj grad udformet med de unge medhjælpere på landet for øje. Arbejdsforholdene for de unge piger i byerne ved husligt arbejde former sig imidlertid i forskellig henseende anderledes, f. eks. hvad angår arbejdsforholdets længde og tidspunktet for ansættelse og afgang. Der vil derfor være brug for, at der tages særlig hensyn til, hvordan dette arbejdsforhold former sig for de unge piger i byerne.

Jeg håber, at man i udvalget vil være opmærksom på en række af disse spørgsmål, altså specielt problemer, som de former sig for husassistenterne i byerne, og at man vil tage dem op til nærmere overvejelse.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker for en sober og saglig forhandling, hvorunder de forskellige ordførere har fremsat deres argumenter lidenskabsløst. Som forslaget er fremsat fra regeringens side, har det til hensigt at tjene landbruget som helhed, både husbond og medhjælper. Vi er alle vidende om, at landbruget har betydelige vanskeligheder at kæmpe med for at få tilstrækkelig medhjælp, og lovforslaget skulle da tage saglige hensyn til de argumenter, som kan fremsættes fra de forskellige interesserede parters side. Det skulle gerne være udtryk for et virkeligt ønske om retsindighed med appel til god forståelse, så at denne lovgivning kan medvirke til at bevare og befæste det tillidsforhold, som er det normale. Der tilsigtes ordnede og gode forhold inden for rimelige rammer.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen fandt det naturligt, at loven var delt, som nu tilfældet er, med en beskyttelseslovgivning for de ganske unge under 18 år og med særlige bestemmelser for dem over 18 år; det ærede medlem så med glæde, at der var færre bestemmelser for de unge over 18 år. Det ærede medlem kunne endogså tænke sig, at en særlig paragrafrække, §§ 20-27, helt udgik af forslaget. Jeg synes, der er en helt rigtig tendens i den betragtning, at denne lovgivning skal være så enkel og så lidet omfattende som muligt, dens bestemmelser så enkle og klare som muligt.

Hvad angår § 1 spurgte det ærede medlem hr. Bladt mig, om en ung mand der bor hjemme, men har kost hos husbonden, falder ind under loven. Det gør han ikke. Man har lov til at regne med, at den unge mand eller kvinde, der bor hjemme, også er under hjemmets beskyttelse, har daglig kontakt med dette hjem og dér kan forelægge de problemer, der måtte melde sig, således at de afklares i forholdet mellem hjemmet og husbonden. Det ærede medlem ønskede oprettelse af kontrakt i alle tilfælde, således at kravet om indgåelse af kontrakt blev ufravigeligt. Jeg skal gerne indrømme, at hvis det var muligt, ville adskillige problemer simplificeres. Jeg har imidlertid fremsat lovforslaget i den form, det har, fordi jeg mener på den måde bedst at kunne imødekomme også de fra landbrugets side fremsatte ønsker.

Hvad angår bestemmelserne om tilsynet, vil jeg sige, at det vil være uoverkommeligt for arbejdstilsynet at tilse og godkende samtlige værelser i landet; det skulle også være overflødigt. En lovgivning af denne art sigter altid fortrinsvis mod de sidste 10 pct. Tilsynet må træde i virksomhed, når det i konkrete tilfælde ønskes.

Det ærede medlem hr. Jacob Sørensen ønskede faktisk den nuværende lov opretholdt og fremsatte en række tvivlsspørgsmål og ønsker om ændringer, faktisk sigtende på opretholdelse af den nuværende tilstand. Jeg håber dog, at det må lykkes os i udvalget at finde frem til en form, der kan tilfredsstille det ærede medlem.

Det ærede medlem ønskede retssagerne begrænset til det mindst mulige. Det gør vi utvivlsomt alle. Der er vel på det sidste kun 600-700 retssager om året i tilknytning til medhjælperloven. Tidligere har der været betydelig flere. Faldet skyldes vel i nogen grad, at der simpelt hen er færre ansat i landbrugets tjeneste; men kunne vi gennem lovgivningen nedbringe retssagernes antal yderligere, ville det være godt.

Det ærede medlem havde mange indvendinger at gøre. Det ærede medlem var bl. a. imod bestemmelserne om gældende løn på stedet som normgivende, imod kostpenge i ferietiden, imod løn under genindkaldelse, ligesom det ærede medlem mente, at arbejdstilsynet burde erstattes af den lokale sundhedskommission. Endelig